

- Континуирано обновљање медицинске опреме, разумевањем оснивача Града Новог Сада и Покрајинске владе/

Континуирано за новаљање медицинске опреме

- најсавременији УЗ апарат
- дигитални РТГ апарат
- кераторефрактометар
- безконтактни тонометар
- нова радна јединица за ОРЛ са ендоскопијом

ДОМ ЗДРАВЉА НОВИ САД ПРВИХ ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ПОСВЕЋЕНИХ ВАМА

- Пуна имплементација информационих технологија

Пуна имплементација информационих технологија

- Деценија информатизације у Дому здравља "Нови Сад"
- Е-картон (рад без папира)
- ИЗИС
- Будућност: примена здравствених апликација за таблете, телефоне, паметне наочаре
- Телемедицина

ДОМ ЗДРАВЉА НОВИ САД ПРВИХ ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ПОСВЕЋЕНИХ ВАМА

- Повећање броја задовољних пацијената
- Повећање задовољства запослених кроз допунски рад, пројекте, здравствени туризам

- Смањење трошкова /рационална употреба лекова и санитетског материјала, велика уштеда кроз дигитализацију РТГ апарате, као и Е картон инtranет, комуникација у установи „без папира“

Интензивна сарадња са другим здравственим установама

КЦВ, ИЗОВ, ИЗКВБВ, ИЗПБВ, ИЗЗДИОВ, ИЈЗВ... и институцијама: Центром за социјални рад, Геронтолошким центром, удружењима грађана оболелим од церебралне парализе, или од ретких болести ...

1770. године у Новом Саду је живело 15.000 становника о чијем је здрављу бринуло само један лекар. У 2017. у овде живи око 360.000 становника, а здравствену заштиту им пружа око 1.500 лекара или 1 лекар на 250 становника. Шта нас чека у сл. 50 година у 2067.г.? Време ће показати

Установу чине људи, надамо се најбољем јер смо савремени, проактивни, вредни, радни и у кораку с временом - све у циљу здравијег и квалитетнијег живота наших корисника!

Drugim путем до бољег здравља

Piše:
dr Aleksandra
Sekulić
Frković
Mezoterapeut

MEZOTERAPIJA

**Pružimo
неžnost koži**

Kоја – највећи човечји орган, представља заштиту нашеј организма, физичку барјеру, подлођну утицају како добри тако и лоши фактора спољашњеј средине. Јако може успећи да одолеје штетним узрочницима, с годинама полако губи основна svoјstva; delimično zbog исрпљености одбрavнog mehanizma, delimično zbog starenja, којим се губи elastičnost, сmanjuje prokrvljenost, што у velikoj meri utiče на ishranu i aktivnost fibroblasta. Koža lica najbrže stari. Ukoliko се ne primenjuje заštita i nega kože lica, она brzo gubi svoju vitalnost, gubi elastičnost, sjaj, postaje dehidrirana i daje lici umoran izgled.

Francuski lekar Mišel Pistor је, nakon dugogodišnjeg istraživanja на пољу mezoterapije, 1952. godine patentirao ovaj метод у cilju lečenja bola. Naime, ubrizgavao је male količine "koktela" u blizini bolnog organa и tako pospešio ozdravljenje nje. Veoma brzo је otkriće mezoterapije

osvojilo свет. Mnogi су smatrali да je то spoj tradicionalne кineske medicine, fitoterapije и homeopatiјe, te је mezoterapija 1987. godine prihvaćena i priznata од стране Francuske akademije medicine. Može се рећи да се mezoterapija duže од pola века користи у терапији бола, sportskih povreda, degenerativnih oboljenjima, а у последње vreme sve više налази primenu u estetskoj medicini.

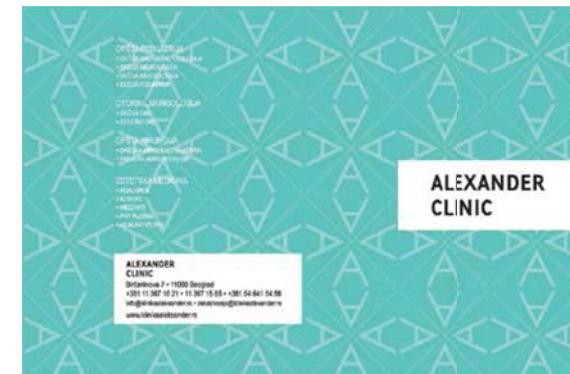
Mezoterapiја, reč grčkog porekla (*mēsos*, "srednji" и *therapeia* - "tretiranje medicinski"), који представља injektoriranje malih doza koktela, сачinjenih од природних ekstrakata, enzima, minerala, homeopatskih agenasa, vitaminskih kompleksa, amino-kiselina (L-karnitin, vitamin C, vitamin A, ekstrakta artičoke, oligoelementa, kofeina, hijaluronske kiseline, dekspantenoila, ginko bilobе itd.) у ткиво које проблематичних zona, sa ciljem da obezbedi ishranu, regeneraciju, ublaži ili odstrani neželjene ožiljke, strije, bore na licu,

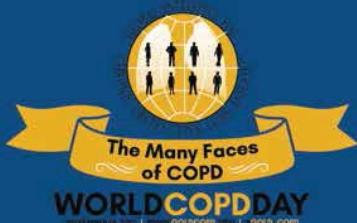
hiperpigmentaciju, spreći gubitak kose, уkloni akne ..., ali i razgraditi masne naslaje, ubrza cirkulaciju i detoksikaciju iste. Tretmani mezoterapiјe, zahvaljujući mikro-ubodima (veoma tankim iglama), који imaju funkciju stimulacije, ali и hemijskim svojstvima препарата који се njima unose све до srednjih slojeva derma, direktno snabdrevaju krvne судове које свим potrebnim hranljivim materijama.

Tretmani su veoma jednostavnvi za izvođenje. Najpre се koža temeljno očisti, kako bi se postiglo што бола i kvalitetnija prodornost aktivnih supstanci. U зависности од тога да ли јелиmo da "nahranimo" kožu, уblažimo ili уklonimo bore, ožiljke, strije, сmanjimo masne naslaje ili poboljšamo cirkulaciju, primenjujemo različite tehnike, уukupnom trajanju od 30 do 60 minuta. Tretman je bezboљан i komforan, a nakon njega се može nastaviti sa svakodnevnim aktivnostima nege kože. Preporučuje се sprovodenje 3–6 tretmana уједно у 10 dana, a потом ради одржавања постигнутих резултата једном месечно.

Неželjenih dejstava je мало, готово nimalo. Moguća је појава благог peckanja, crvenila, otoka, ali sve to brzo nestaje. Veoma је bitno pridržavati se одредениh pravila: ne izlagati сунцу, тј не sunčati се 24–72h од tretmana, ne nanositi druge kozmetičke препарете (šminka, kreme...), ne posećivati bazene ili bilo koji drugi vid hemijske i fizičke aktivnosti на коžи подручја где је nanesen препарат tokom mezoterapiјe.

Резултати mezoterapiјe су видљиви одmah. Zadovoljavajući izgled se постиže bez anestezije, ožiljaka i invazivnih procedura. Drage dame, pružite nežnost svojoj koži и будите zadovoljne svoјим izgledom.

Sprečimo hroničnu opstruktivnu bolest pluća

Piše: Dr Zorica V. Dragić

Specijalista socijalne medicine,
ZZJZ Subotica

Prema Međunarodnom i Nacionalnom kalendaru zdravlja Svetski dan borbe protiv hronične opstruktivne bolesti pluća obeležava se 15. novembar (hronični opstruktivni bronhitis i emfizem pluća). Datum je ustanovljen zbog toga što je potrebno ovu bolest postaviti kao značajnu temu javnog zdravlja uvažavajući pokazatelje zdravstvene statistike prema kojima se u svetu, ali i u našoj zemlji, beleži značajan porast stopa oboljevanja stanovništva. Ignorisanje tog trenda moglo bi da doveđe do ekskalacije ova dva oblika bolesti pluća. Takođe, ne treba ignorisati činjenice da su dobro proučeni faktori rizika za nastajanje hronične opstruktivne bolesti pluća, kao i mehanizam nastanka. Zbog toga, odnosno na osnovu medicine zasnovane na dokazu,

lako se izvodi zaključak da je ova bolest po svojoj prirodi preventibilna i da je moguće sproviditi mere primarne prevencije, odnosno da je moguće u mnogim slučajevima sprečiti nastanak bolesti.

Hronična opstruktivna bolest pluća (HOBP), koju čine hronični opstruktivni bronhitis i emfizem pluća, pripada grupi hroničnih sporo progresivnih poremećaja disanja, koje karakteriše smanjenje maksimalnih izdajnih protoka pri forsanom izdahu. Opstrukcija, odnosno smanjenje protoka vazduha kroz disajne puteve uglavnom je stalno. Opstruktivni bronhitis je jedina plućna bolest koja u visoko razvijenim Sjedinjenim Državama, među oboljevima sa smrtnim ishodom, pokazuje tendenciju rasta. Iako je hronična opstruktivna bolest pluća globalno

proširena u stanovništvu, ipak je to posebno izraženo u ekonomski slabije razvijenim zemljama, u siromašnijoj povoljaciji, kao i kod osoba rođenih sa manjom telesnom masom. Češće oboljevaju osobe muškog pola, učestalije posle šeste decenije i bela rasa u odnosu na crnu. HOBP je na 4. mestu, kao uzrok smrti i jedini je od deset vodećih uzroka smrti u svetu, koji je u stalnom porastu.

Faktori rizika za nastajanje hronične opstruktivne bolesti pluća su sledeći: korisnjenje duvana, zagađenost vazduha, rizične profesije, infekcije i genetski faktori. Devedeset od sto svih bolesnika sa HOBP su aktivni ili bivši korisnici duvanskih proizvoda. Dugogodišnje korisnjenje duvanskih proizvoda oštećuje nežnu strukturu površnog sloja sluzokozhe disajnih puteva,

što dovodi do: sporije eliminacije ili izbacivanja sekreta, smanjene funkcije obrambenih ćelija u plućima, umnožavanja i pojačane funkcije žlezda koje luče sluz. Napredovanjem bolesti dolazi do blokiranja aktivnosti određenih enzima – što ima za posledicu dalje oštećenje strukture disajnih puteva; grčenja gлатkih mišića i suženja sa pojačanom reaktivnošću disajnih puteva. Opstrukcija u "malim disajnim putevima" je najraniji mehanički poremećaj koji se uočava kod mlađih pušača i može u potpunosti da nestane sa prestankom pušenja. I kod dugogodišnjih, teških pušača je moguće usporavanje opadanja plućne funkcije, ako prestanu da puše. Udisanje duvanskog dima nosi rizik i uzrok je simptoma kao što su: kašalj, zvijždanje u grudima i pojedano stvaranje ispljavka. Izlaganje duvanskog dimu još nerodene dece, kao i posle rođenja, donosi veoma visok zdravstveni rizik, jer posebno ugrožava zdravlje disajnih puteva, pluća, kao i opšte zdravlje. Tokom života ova deca učestalije oboljevaju od bronhitisu i plućne astme u odnosu na decu koja nisu bila izložena delovanju duvanskog dima. Pored duvanskog dima, zagađenost vazduha (posebno vezana za prisustvo sumpor-dioksida i čvrstih čestica u vazduhu u industrijskim i visokourbanim sredinama), zatim profesijska (izloženost dejstvu neorganskih i organskih prašina i štetnih gasova), kao i respiratorne infekcije (virusne i bakterijske), glavni su faktori rizika za nastajanje i pogoršavanje HOBP. Deficit Alfa-1 antitripsina (koji blokira aktivnost serumskih proteaza) je genetski poremećaj i odgovoran je za oko 2% emfizema pluća, koji se javlja kod mlađih osoba. Delovanje navedenih faktora tokom godina dovodi do posledica: nastaju promene u strukturi disajnih puteva (zadebljanje mišićnog sloja i sluzokozhe), zatim ograničavanje protoka vazduha sa naglim slabljenjem disajnih puteva, a povećan je i rad disajnih mišića. Izdah kao pasivna radnja više je pogoden nego udah, pa kao posledica sužavanja disajnih puteva i gubljenja elastičnih svojstava pluća dolazi do fenomena zarobljavanja vazduha i povećane vazdušnosti pluća. Paradoks se sastoji u tome što je količina vazduha u plućima povećana, ali on ne učestruje u razmjeni gasova, jer se nalazi u takozvanom anatomskom mrvotom prostoru pa su ćelije, tkiva i organi u različitom stepenu hipoksije. Razvoj bolesti dovodi do oštećenja i zarađanja krvnih sudova i tkiva pluća, što dovodi da sve slabije gasne razmene, a rezultat su: smanjenje kapaciteta pluća i dinamskog volumena (FEV1), kao i poremećaj u sastavu gasova arterijske krvi. Hronični nedostatak kiseonika u krvi (hipoksija) sa svoje strane dovodi do niza poremećaja: povećanja pritiska u plućnoj arteriji, hipertrofije desne pretkomore i komore srca, bubrežnih, hormonskih i poremećaja funkcije skeletnih mišića i njihove atrofije, smanjenja gustine kostiju (osteoporozu). Moždane ćelije su vrlo osjetljive na hipoksiju i tada se osoba oseća umorno, pospano, a pažnja i koncentracija su smanjene.

Primarna prevencija hronične opstruktivne bolesti pluća uspešno se provodi jednostavnom eliminacijom prepoznatnih faktora rizika, pre svega onih koji su deo životnog stila i ponašanja određene osobe. Zagadenost vazduha takođe može da se kontroliše (industrija, saobraćaj, dimnjaci) i u mnogim državama se uspešno provode određene mere, zakonskim propisima utvrđene, koje značajno doprinose smanjenju zagadenosti vazduha koji udišemo, a bez kojeg nema života za čovečanstvo i nema života za biljni kao i za životinjski svet naš planetе. Briga o šumama, razvoj goranskog i drugih sličnih pokreta, kao i razvoj ekološke svesti od najmladeg uzrasta, kako lokalno tako i globalno, imaju veoma veliki značaj koji nalazimo (između ostalog) i u okviru primarne prevencije hroničnih bolesti organa za disanje.

Chronic Obstructive Pulmonary Disease

